

ע"פ 21610/08/16 - מדינת ישראל נגד משה מאיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 21610-08-16 מדינת ישראל נ' מאיר
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופטת דנה מרשק מרום
המערערת
מדינת ישראל
נגד
המשיב
משה מאיר

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד מיקי פורן

המשיב ובא כוחו עו"ד בן חור עובדיה ששון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הועמד לדין בת"פ 21947-12-15 בגין תקיפה שגורמת חבלה של ממש שגרם לסמנכ"ל חברת ההיסעים שבה שימש כנהג.

בית משפט קמא לא הרשיע את המערער וחייב אותו לבצע 150 שעות של"צ, מתוכן ביצע 60 שעות, ולפצות את המתלונן בסך 1,500 ₪ ששולם.

הערעור מכון כלפי אי הרשעת המשיב וב"כ המערערת טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי בית משפט קמא לא נתן את המשקל הראוי לחומרת מעשהו של המשיב ונסיבותיו, חרג מעיקרון ההלימה וגזר על המשיב עונש שסוטה באופן קיצוני לקולא ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו.

כן טוען ב"כ המערערת שבית משפט קמא שגה כאשר העדיף את האינטרס הפרטי של המשיב על פני האינטרס הציבורי
עמוד 1

שמחייב הרשעה כאשר מדובר בעבירות אלימות בפרט, ובכאלה הגורמות לחבלה על המתלונן, כפי שנגרמה למתלונן במקרה נושא הערעור.

ב"כ המערער טוען כי החשש לשלילת רישיון הנהיגה הציבורי של המשיב איננו מצדיק את ביטול ההרשעה שכן הסמכות לשלול את רישיון הנהיגה מסור לרשות הרישוי ולא מדובר בסמכות מסוג חובה אלא בסמכות מסוג רשות.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא התייחס בחומרה להתנהגותו של המשיב כאשר הגיע למשרדי חברת ההסעות לאחר נסיעה, גידף את המתלונן, הפנה לעברו תנועת אצבע מאיימת, השליך עליו כוס קפה חד פעמית שפגעה בגופו והשליך לעברו אגרטל שפגע בידו של המתלונן וגרם לו לחתך ברוחב 3 ס"מ בכף יד שמאל.

המשיב לא הספק בכך אלא כאשר המתלונן ניסה להתגונן מפניו, אחז בו המשיב בחוזקה ודחף אותו לאחור.

בית משפט קמא לא התעלם מתסקיר שירות המבחן שהמליץ על אי הרשעתו של המערער והטלת עבודות של"צ והצביע על כך שהמתלונן פוטר מעבודתו, בעוד המשיב ממשיך לעבוד בה לשביעות רצון מעסיקו.

בית משפט קמא, ואף אנו, איננו מקלים ראש במצבו הרפואי והכלכלי של המשיב, שעובד רוב שעות היום לפרנסת משפחתו, מעברו הנקי ומהרקע לביצוע העבירה, שעליה מקבל המשיב אחריות.

חרף כל האמור לעיל, אין להקל ראש בהתנהגותו של המשיב נושא הערעור שכן מדובר בגילוי אלימות פיזית ומילולית כלפי המתלונן שאין מקום לו גם על רקע הדברים שתוארו על ידי המשיב בפני שירות המבחן.

כך גם לא הוכיח המשיב בפני בית משפט קמא ובפנינו כי ייגרם לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו שכן המשיב ממשיך לעבוד במקום עבודתו ורישיון הנהיגה הציבורי שלו לא יישלל באופן אוטומטי אלא הדבר נתון לשיקול דעתה של רשות הרישוי, שחזקה עליה שתתחשב בכל השיקולים הראויים כאשר תידרש להאריך את תוקף רישיון הנהיגה.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומרשיעים את המערער בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

ההליכים שהוטלו על המערער בגזר הדין נושא הערעור יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום כ"ו חשון תשע"ז, 27/11/2016 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

דנה מרשק מרום, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**